

Det här gäller för farligt spel (från golf.se)

Den enskilde golfspelaren är alltid ansvarig för sitt golfslag. Det är en mycket enkel och självklar princip som Högsta domstolen kom fram till 1993, och som även har stöd i golfreglerna samt i ett mycket stort antal beslut från Juridiska Nämnden i Svensk Golfbundet och Riksidrottsnämnden.

Högsta domstolen skrev så här i Trelleborgsärendet 1993 (NJA 1993 s149):

"Golf är ett spel med bitvis farlig karaktär, eftersom en person eller ett föremål som träffas av en golfboll kan få allvarliga skador. Då sporten innehåller farliga moment bör utövaren anpassa sitt spel härefter.

Under golfspel är det inte ovanligt att spelaren får en felträff, som medför en oavsedd skruv på bollen. Med den spelriktning U.L. valde, sedan bollen efter det första slaget på det tredje hålet hamnat i närheten av golfbanans yttergräns, låg parkeringsplatsen inom riskområdet vid en felträff. U.L. borde därför ha räknat med risken att personbilen som stod på parkeringsplatsen kunde komma att skadas. Han hade kunnat undvika skadan genom att välja en annan spelriktning, i närmare överensstämmelse med banans riktlinje från utslagsplatsen, även om det kunde ha kostat honom ett slag."

I golfbesluten uttrycks ansvaret så här:

"En golfspelare ska innan han eller hon slår ett slag försäkra sig om att ingen står nära eller på en sådan plats att vederbörande kan träffas av bollen (se Regler för golfspel 2016 s 25). För bestraffning (t ex avstängning) krävs att den anmälda spelaren har handlat uppsåtligt (med avsikt) eller varit oaktsam. Rena olyckshändelser kan inte bli föremål för bestraffning."

Av allt detta följer att det inte finns några enkla svar på när du får slå ett slag och när du inte har varit tillräckligt aktsam.

Det gäller att inför varje slag förvissa sig om att det är fritt för spel i en rimlig "riskzon" på spelfältet inklusive ruff och närliggande hål. Du får inte utgå ifrån att du har en enormt bra träffsäkerhet med drivern – "jag landar den alltid 250 meter och inom 10 meter från önskad landningspunkt". Självfallet behöver du inte heller utgå ifrån att du kommer att klacka bollen – göra en tunnel – och träffa bakomvarande medspelare. Det handlar om att agera aktsamt och med vad många skulle kalla med sunt förnuft.

En bra tumregel är att du inte ska slå om du under förberedelsen av slaget tänker eller funderar på om det finns någon person i riskzonen. Avbryt i så fall och förvissa dig om att det är fritt att slå. Om du låter bli har du passerat gränsen för aktsamhet.

Om hålet innehåller dolda partier måste du självfallet förvissa dig om att ingen person rimligen befinner sig i riskzonen för ditt kommande golfslag. Klubben eller banägaren bör självfallet upplysa om riskerna, försöka bygga bort dem eller installera t ex

varningsklockor. Golf är ett "spel med bitvis farlig karaktär" som Högsta domstolen så riktigt konstaterade.

På en del banor kan detta leda till att speltempot blir långsamt eller att det bildas köer. Vi måste leva med det. Alternativet är att sänka säkerhetskraven och förklara bort olyckor med "skyll dig själv", "leta inte där", "så har vi alltid gjort på den här klubben" eller "håll dig till din fairway". Den utvecklingen vill ingen ha. Vi ska inte känna oss utsatta eller jagade på golfbanan.

Tyvärr har vi genom åren haft flera bestraffningsärenden med golfspelare som blivit förbannade på framförvarande spelare eller banarbetare som spelat eller jobbat "för långsamt", och därför slagit sina slag trots att det funnits en eller flera personer i den absoluta riskzonen. I de här fallen handlar det om ett medvetet risktagande och i vart fall likgiltighet inför konsekvenserna. Det saknar betydelse om bollen träffat en person eller inte.

Det inträffar också varje år ett stort antal incidenter som beror på misstag, missuppfattningar, bristande kommunikation eller direkt farliga bankonstruktioner. Flera av dessa incidenter har inte lett till konkret skada eller till en anmälan för bestraffning. Spelaren har i slagögonblicket varit övertygad om att det var fritt i riskzonen, eller att personer som befunnit sig där varit medvetna om och följt hans slag.

Däremellan finns det ett antal ärenden som anmäls till distriktsförbunden och (oftast) överklagas till Juridiska Nämnden och Riksidrottsnämnden. Dessa ärenden handlar om olika uppfattningar om riskzonens storlek, vem som befann sig var och vem som hade gett klartecken till den som slog. Förseelsen att ha slagit in i en riskzon där annan person befann sig kan bedömas från ringa (varning) till grov förseelse (avstängning 1–2 år). I de här ärendena står ord mot ord. Parterna har oftast olika bedömningar av vad som skett och hur riskzonen ska bestämmas på det aktuella hålet. Men när krutröken skingrats kvarstår ditt eget ansvar: slå inte förrän det är fritt i riskzonen.

Det innebär att golfspelaren alltid måste försäkra sig om att ingen annan person befinner sig i riskzonen och riskerar att träffas av bollen.

Lästips: ["Det senaste slaget blev det sista – några ord om det allvarligaste brottet i golfporten".](#)

Författare: Bo Bengtsson, biträdande generalsekreterare i SGF och vice ordförande i Riksidrottsnämnden.